

ปัญหาห้ามนักร้องร้องเพลง นักแสดงหรือ พิธีกรออกหน้าจอโทรทัศน์ จะเป็นข้อ กําหนดที่เกินหน้าที่ กกด.ไปแล้วหรือเปล่า

กกด.ควรจะทำหน้าที่เฉพาะการสอดส่องดูแล การมีให้เงินทุนเกินกว่าที่กฎหมายกําหนด หรือการซื้อเสียงหาเสียงในหนทางมิชอบ แค่นี้ก็ควรลงขอบเขตความรับผิดชอบที่ต้องทำ

แต่หากจะก้าวล่วงไกลไปถึงการห้ามบรรดาคณะกรรมการบันเทิง ซึ่งมีหน้าที่ของวิชาชีพตนเองอยู่ ในการทำหน้าที่ ก็ถือว่า กกด.จะกลายเป็น กรรมการดูแลการหาเสียงไปด้วยหรือเปล่า

ไม่ได้เลย จะไว้ความคิดอ่าน ต่อให้เป็นพระเอกนางเอกชั้นนำก็ตาม และถ้าเขามี ไม่ว่าเขาจะได้ออกทีวีหรือไม่ เขาก็ยังมีอยู่นั่นเอง แต่หากเขามีแล้วชาวบ้านไม่มีโอกาสรู้ เพราะเขาออกหน้าจอทีวีไม่ได้ นี่มีนําประหลาดกว่าหรือทหรือ

การพูดจាកันในการปฏิรูปการเมืองนั้นควรมุ่งประโยชน์สูงสุดที่จะได้ มิใช่หาวาทกรรมข้อดีของบางประการ แล้วสร้างข้อกําหนดจนข้อดีอยู่ เหล่านี้มีอิทธิพลครอบคลุมข้อที่จะได้ประโยชน์สูงสุดนานาประการไปด้วย

กกด.ไปดูการใช้เงินของบรรดาผู้สมัครอื่นๆ

กกด.กับคนบันเทิง ปัญหาสื่อมวลชน

แทนที่จะทำงานสอดส่องการหาเสียง คือลงมือคัดกระบวนกรหาเสียงว่า ยุติธรรมหรือไม่ ยุติธรรมกับวิชาชีพ

คนเหล่านั้นเขาเป็นคนสาธารณะ ใครที่คิดจะให้เขามาลงเลือกตั้ง ก็หวังในความมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของเขายู่แล้ว คนอื่นจะดั่งแข่งกับเขาได้อย่างไร ชนิดที่เขาคอมด้ายวิดีโอที่ร้องในงานนั้นงานนี้ เอมมาพิจารณาว่าเป็นการให้ความสำราญผู้คนที่เปรียบผู้สมัครรับเลือกตั้งรายอื่นๆ หรือไม่นั้น ดูจะเป็นความคิดวิจิตรพิสดารเกินไป

และพอถึงเวลาเลือกตั้งที่ คนเหล่านี้ถูกห้ามทำงาน กลายเป็นว่าเพื่อความยุติธรรมที่จะไม่ได้เปรียบผู้สมัครรายอื่น เขากลับได้รับความยุติธรรมในข้อที่ว่าคอนั้นทำหน้าที่อะไรไม่ได้ อย่างนั้นหรือ

เรื่องเหล่านี้คาบเกี่ยวกับการทำงานของสื่อมวลชนด้วย สื่อมวลชนควรมีวินัยของตัวเอง ที่จะสนใจสัมภาษณ์ใคร ค้นหาเรื่องใครมานานแสนนานในแง่มุมที่สื่อเองก็เห็นสมควร

เช่นเมื่อบรรดาพิธีกรหรือนักแสดงมาลงเลือกตั้ง สื่อก็ควรมีสิทธิจะถามคนเหล่านั้น หรือเชิญคนเหล่านั้นมาออกรายการสัมภาษณ์ได้ ให้ประชาชนเป็นผู้วินิจฉัยความคิดอ่านของเขา

แทนที่จะห้าม น่าจะเป็นตรงกันข้าม ที่สื่อควรจะโหมคุยกับผู้ลงสมัครที่นำเสนอใจให้ดีมากที่สุด เพื่อประโยชน์ต่อการพิจารณาของชาวบ้าน

การออกหน้าจอโทรทัศน์จะหาประโยชน์ใด

ว่ามีพฤติกรรมที่จะผิดกฎหมายหรือไม่ จะเป็นเรื่องเป็นราวว่ามาจับตาที่คณะกรรมการบันเทิง ซึ่งที่จริงมีทักษะในการเลือกตั้งน้อยเหลือเกิน น้อยเกินกว่าจะมาใช้ประโยชน์หาเสียงได้ด้วยซ้ำไป

ดังนั้น หากพิจารณาในข้อนี้กันให้ถ่องแท้แล้ว ขอเป็นความร่วมมือกับสื่อมวลชนทั่วไป ให้พิจารณาขอบเขตการทำงานของคนเป็นข้อสำคัญ ซึ่งเท่ากับเดือนสี่ธรรมจรรยาในการทำงานของพวกเขาเอง ที่พวกเขาต้องระหนักและรักษาไว้ จะดียิ่งกว่า

ตรงกันข้าม หากสื่อได้มีโอกาสนำคนซึ่งรู้จักกันอยู่แล้วจำนวนหนึ่ง มาเปิดเผยความคิดอ่านคณะ ไปกับบุคคลอื่นๆ ประชาชนก็จะได้ข้อมูลประกอบการพิจารณามากยิ่งขึ้น ไม่หลงหูหลงตาเข้าไปเพียงพระเป็นพระเอกนางเอกหรือนักกร้องนักแสดง

กกด.เองซึ่งเป็นหน่วยงานใหม่ เป็นองค์กรหลักในการเลือกตั้งทุกครั้ง จึงควรพิจารณาของตัวให้ละเอียดถี่ถ้วนตามควรแก่การปฏิบัติ มิใช่หาทางเป็นกรรมการกันเขาไปหมดทุกเวที ซึ่งที่จริงแต่ละเวทีมีกรรมการย่อยๆ ลงไปตรงตามหน้าที่ที่กำกับอยู่แล้ว

ไม่ต้องลำบากใจให้คณะกรรมการเลือกตั้งต้องระแวงระวัง ถึงขนาดต้องใช้สามเศียรหกกรหรือสหัสสนัยน์ คอยสอดส่องให้กินจําเป็นไปขนาดนั้น

กกด.